

Οι κρίσιμες υποδομές της χώρας δημιουργήθηκαν από εμάς, όλους τους Έλληνες, και ανήκουν στις επερχόμενες γενιές.

Μέσα στο πλαίσιο που διαμορφώνεται παγκόσμια και κάτω από την επιταγή της Τρόικας, η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ είναι πλέον προ των πυλών. Σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ θα γίνει μέσω **πώλησης**, εντός του 2013, του 61% των μετοχών της Εταιρείας το οποίο έχει ήδη μεταβιβαστεί στο Ταμείο Αξιοποίησης της Δημόσιας Περιουσίας. (ΤΑΙΠΕΔ). Ωστόσο, στο μνημόνιο II, στο κεφάλαιο Διαρθρωτικές Δημοσιονομικές Μεταρρυθμίσεις (Διαχείριση Κεφαλαίων και Αποκρατικοποιήσεις) αναφέρεται ρητά ότι **«ο έλεγχος του δημοσίου θα πρέπει να περιορισθεί μόνον σε περιπτώσεις κρίσιμων δικτυακών υποδομών».**

Η ΕΥΔΑΠ σήμερα διαθέτει πάνω από 2 εκατομμύρια μετρητές - πελάτες ύδρευσης επηρεάζοντας καθοριστικά με τη ποιότητα των υπηρεσιών της, την ζωή του μισού πληθυσμού της χώρας.

Είναι αλήθεια ότι και σήμερα το νερό της ΕΥΔΑΠ είναι πολύ καλό σε ποιότητα, ένα από τα καλύτερα σε όλη την Ευρώπη. Σε αυτό συμβάλουν και η ποιότητα των πηγών (κυρίως Μόρνος) αλλά και η ποιότητα του καθαρισμού και του ελέγχου.

Ένα από τα ερωτήματα είναι **αν αυτό** θα ισχύει σε μια πλήρη ιδιωτικοποίηση και ένα άλλο, **που θα φτάσουν τα τιμολόγια.**

Καθίσταται σαφές ότι το Ελληνικό Δημόσιο αν προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση θα απωλέσει οριστικά την ΕΥΔΑΠ ΑΕ, αφού πρόκειται για πώληση μονοπωλίου και όχι για σύμβαση παραχώρησης ορισμένης χρονικής διάρκειας. Στην ουσία σημαίνει το οριστικό τέλος του Δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της ΕΥΔΑΠ ΑΕ.

Μια ιδιωτική επιχείρηση «διαχείρισης» δε θα επενδύσει σε νέα μακρόπνοα έργα υποδομής, ούτε σε αντικαταστάσεις πετपालιωμένων δικτύων & εγκαταστάσεων, διότι αφενός δεν θα είναι ο ιδιοκτήτης των παγίων αυτών, αφετέρου αυτό θα αποφέρει κόστος στην εταιρεία.

Επιπλέον, η συντήρηση των υφισταμένων έργων θα είναι πλημμελής με το ελάχιστο δυνατό κόστος. Αποτέλεσμα αυτής της διαχείρισης θα είναι η κατάρρευση των υποδομών, και τότε το Ελληνικό Δημόσιο - που θα έχει ήδη απωλέσει οποιασδήποτε μορφής έσοδα - θα αναλάβει με δαπάνες του την εξυγίανση των εγκαταστάσεων ιδιοκτησίας του (βλ. περίπτωση Βρετανίας).

Επίσης, για τον ίδιο λόγο μείωσης του κοστολογίου, δεν εξασφαλίζεται η παροχή ΠΟΣΙΜΟΥ νερού. **Σήμερα, η ΕΥΔΑΠ ΑΕ παρέχει στους καταναλωτές άριστης ποιότητας φτηνό πόσιμο νερό τιμολογώντας μόλις 0,50 ευρώ το κυβικό μέτρο (1000 λίτρα).** Η διαφορά τιμής εμφιαλωμένου νερού και νερού ΕΥΔΑΠ είναι προφανής.

Επιπλέον, οι ιδιωτικές εταιρείες προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους και να μειώσουν το φορολογικό κόστος, αναθέτουν τις μεγάλες προμήθειες υλικών και τα τεχνικά έργα σε θυγατρικές τους εταιρείες, δεδομένου ότι δεν υπόκεινται σε κανονισμούς προμηθειών Δημοσίου και Δημοπράτησης Έργων, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Η παγκόσμια εμπειρία έχει δείξει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις των υπηρεσιών παροχής ύδρευσης και αποχέτευσης οδήγησαν σε αυξημένα τιμολόγια για τους καταναλωτές, χωρίς όμως ταυτόχρονα εγγυημένη βελτίωση των υπηρεσιών.

Στην Ελλάδα σήμερα αντί οι κυβερνώντες να ακολουθήσουν το παράδειγμα άλλων ευρωπαϊκών πόλεων, με τελευταία την περίπτωση του Βερολίνου, που αφού πρώτα ιδιωτικοποίησαν τα δίκτυα, τώρα τα επαναδημοτικοποιούν, ετοιμάζονται να δώσουν όσο-όσο κρίσιμες υποδομές της χώρας που ούτε και στο μνημόνιο αναφέρονται ως προαπαιτούμενα.

Εν κατακλείδι, η ΕΥΔΑΠ ΑΕ ως επιχείρηση Δημόσιου χαρακτήρα, ήδη έχει μεγιστοποιήσει το στόχο της ποιότητας, της επάρκειας, της χαμηλής τιμής νερού και της κοινωνικής της υπόστασης, ενώ σε αντιδιαστολή οι ιδιωτικές εταιρείες συνήθως μεγιστοποιούν τα κέρδη σε βάρος της ποιότητας.

Η αποτροπή της ιδιωτικοποίησης, που είναι ουσιαστικά μια πολιτική απόφαση δεν μπορεί να επιτευχθεί ούτε από λίγα μικρά σωματεία ούτε από τους 5 Δήμους, που πήραν αποφάσεις τα Δημοτικά τους Συμβούλια κατά της ιδιωτικοποίησης του νερού, αλλά μόνο με την οργανωμένη και μαζική υποστήριξη του κόσμου και όλων των φορέων.

Τα κοινωνικά δίκτυα μπροστά στην απειλή της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου αγαθού, **αρχικά**, άνοιξαν ένα διάλογο αντιπαράθεσης, **και στη συνέχεια**, το μέγεθος του προβλήματος τους οδήγησε σε συσπείρωση μέσα και έξω από τη χώρα μας συνοδοιπορώντας σε κλίμακα ευρωπαϊκή και παγκόσμια στον ίδιο σκοπό ότι **«το νερό είναι κοινωνικό αγαθό και δεν μπορεί να μετατραπεί σε εμπόρευμα».**

- Συνεχίζουμε τη προσπάθεια ώστε να αφυπνίσουμε και να ενημερώσουμε τον κόσμο. Με τα δεδομένα τα ελληνικά, αυτός ο αγώνας θα είναι και μακρύς και επίμονος. Το παρήγορο όμως είναι ότι δεν είμαστε μόνοι μας.
- Οι πολίτες του κόσμου που επικοινωνούν μεταξύ τους και ανταλλάσσουν εμπειρίες, είναι ικανοί για πολλά πράγματα. Το παγκόσμιο φόρουμ της Βαρκελώνης σε λίγες εβδομάδες θα δώσει σημαντική πληροφόρηση για το μέλλον του νερού και τις διεθνείς τάσεις πάνω σε αυτό το θέμα.
- Στην Ελλάδα για να συνεχίσουμε να πίνουμε τον ελληνικό μας καφέ συνοδευόμενο, πάντα δωρεάν, από ένα δροσερό ποτήρι νερό, θα πρέπει πρώτα να το διασφαλίσουμε.
- Έχουμε το καλύτερο – ποιοτικά νερό της Ευρώπης και είναι σχεδόν δωρεάν. (Μη το πουλήσουμε) στα παιδιά μας και τα εγγόνια μας. Ας τους το μεταβιβάσουμε ως έχει.

Το ΤΕΕ θα έπρεπε ήδη να έχει συντονιστεί με τα κοινωνικά δίκτυα εντός και εκτός Ελλάδας και να είχε ηγηθεί αυτής της προσπάθειας, γιατί είναι ο μοναδικός τεχνοκρατικός μηχανισμός με παγκόσμια αναγνώριση, και οι τεκμηριωμένες θέσεις του μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης και προβληματισμού προς όλες τις κατευθύνσεις.

Η μη πώληση κρίσιμων υποδομών της χώρας, με πρώτη γραμμή άμυνας το νερό, θα πρέπει να μπουν στο προεκλογικό πρόγραμμα όλων των παρατάξεων του ΤΕΕ, γιατί το νερό δεν έχει χρώμα και θα πρέπει να παραμείνει και στη χώρα μας κοινωνικό αγαθό.

Ρίπης Κώστας (Υποψήφιος ΔΗΠΑΜ, Μέλος Δ.Σ. Συλλόγου Μηχανικών ΕΥΔΑΠ)
ripiscostas@gmail.com